

☐ **เยาวดี คุปตะพันธ์**
สถาบันค้นคว้าและพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหาร
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

อุตสาหกรรมอาหารไทยใส่ใจสิ่งแวดล้อม . . .

ด้วยฉลากคาร์บอน

ทุกคน

ล้วนมีส่วนช่วย

ในฐานะผู้ก่อปัญหา

ภาวะโลกร้อน

มีคำกล่าวที่ว่า “มนุษย์ทุกคนล้วนมีส่วนร่วมในฐานะผู้ก่อปัญหาภาวะโลกร้อน” โดยผ่านการใช้ทรัพยากรและพลังงานในรูปแบบต่างๆ เพื่อดำเนินกิจกรรมประจำวัน

ภาวะโลกร้อน เป็นปรากฏการณ์การเพิ่มขึ้นของอุณหภูมิเฉลี่ยของอากาศใกล้พื้นผิวโลกและน้ำในมหาสมุทร คณะกรรมการระหว่างรัฐบาล ว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของสหประชาชาติสรุปว่า “ผลจากการสังเกตการณ์การเพิ่มอุณหภูมิโดยเฉลี่ยของโลกที่เกิดขึ้นตั้งแต่กลางคริสต์ศตวรรษที่ 20 (ตั้งแต่ประมาณปีพ.ศ. 2490) ค่อนข้างแน่ชัดว่า เกิดจากการเพิ่มความเข้มข้นของ ก๊าซเรือนกระจก ที่เกิดขึ้นโดยกิจกรรมของมนุษย์...” ก๊าซเรือนกระจก มีสภาพคล้ายฟิล์มบางๆ ปิดกั้นชั้นบรรยากาศ ซึ่งมีลักษณะเป็นตัวกักเก็บความร้อนไม่ให้สะท้อนออกนอกผิวโลก ทำให้อุณหภูมิพื้นผิวโลกสูงขึ้น ปัจจุบันประเทศต่างๆ ทั่วโลกต่างพากันตื่นตัวกับภาวะโลกร้อน ที่เริ่มปรากฏผลชัดเจนมากขึ้นตั้งแต่ปี 2549 เนื่องจากผลกระทบที่เกิดขึ้นนี้ ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศอย่างมากมาย โดยสาเหตุหลักที่ทำให้โลกร้อนขึ้น เป็นเพราะทุกวันนี้โลกถูกปกคลุมไปด้วยก๊าซเรือนกระจก ในปริมาณที่เกินดุลธรรมชาติ จึงเป็นที่มาของความพยายามในการพัฒนาเทคโนโลยีที่สามารถลดการปลดปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ ทางเลือกหนึ่งเพื่อชดเชยสิ่งที่มนุษย์ทำ คือ การเลือกซื้อสินค้าที่มีการปล่อยก๊าซเรือนกระจกน้อย หรือ สินค้าที่มีฉลากคาร์บอน

หนึ่งในมาตรการดังกล่าว คือ การวิเคราะห์คาร์บอนฟุตพริ้นท์ (Carbon footprint) ของผลิตภัณฑ์ตลอดกระบวนการผลิต รวมถึงการแสดงข้อมูลดังกล่าวโดยใช้ฉลากคาร์บอน (Carbon Reduction Label) เพื่อให้ผู้บริโภคเกิดความตระหนักถึงผลของพฤติกรรมผู้บริโภคต่อ ภาวะโลกร้อน ซึ่งได้รับการขานรับจากกลุ่มผู้ขายปลีกในประเทศกลุ่มสหภาพยุโรปเป็นอย่างดี

ฉลากคาร์บอน (Carbon Label) คืออะไร

ฉลากคาร์บอน (Carbon Label) คือ ฉลากที่แสดงระดับการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกออกสู่บรรยากาศต่อหน่วยผลิตภัณฑ์ โดยการประเมินวงจรชีวิตผลิตภัณฑ์ (Life Cycle Assessment : LCA) หรือสินค้าตั้งแต่การจัดเตรียมวัตถุดิบการผลิต การใช้และการจัดการหลังการใช้ โดย LCA ถูกนำมาใช้เป็นเครื่องมือเพื่อประเมินการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของการได้มาซึ่งสินค้าหรือบริการ โดยแสดงผลอยู่ในรูปของก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า (CO2 equivalent) ในการออกฉลากคาร์บอน

ประเภทของฉลากคาร์บอน

1. Carbon Footprint เป็นฉลากที่จัดทำขึ้น เพื่อป้อนข้อมูลของการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจกของผลิตภัณฑ์ระหว่างกระบวนการผลิต Carbon Footprint แบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท คือ Carbon Footprint แบบทางตรง จะเป็นการวัดปริมาณการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจก จากการเผาไหม้เชื้อเพลิง และพลังงานในกิจกรรมต่างๆ และ Carbon Footprint แบบทางอ้อม จะเป็นการวัดปริมาณก๊าซเรือนกระจกที่ถูกปล่อยออกมา ระหว่างกระบวนการผลิต โดยทางอ้อม ซึ่งอาจจะอาศัยหลักการของการประเมินวัฏจักรของผลิตภัณฑ์

2. Carbon Reduction เป็นฉลากคาร์บอนที่จัดทำขึ้น เพื่อป้อนปริมาณก๊าซเรือนกระจกที่ลดลง ผู้ประกอบการจะแสดงความจำนงว่าจะลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ในกิจกรรมการผลิตลงให้มีค่าต่ำกว่าที่เคยปล่อยออกมา โดยการปรับปรุงกระบวนการผลิตหรือใช้เทคโนโลยีการผลิตที่เหมาะสม สำหรับประเทศไทยนั้น องค์การบริหารก๊าซเรือนกระจก (องค์การมหาชน) ได้ประกาศโครงการฉลากคาร์บอน ในระยะแรกของโครงการมีแนวคิดการจัดระดับฉลากคาร์บอนออกเป็น 5 ระดับ โดยอาศัยวิธีการประเมินวัฏจักรชีวิตของผลิตภัณฑ์ (Life Cycle Assessment : LCA) และเปรียบเทียบปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า ฉลากคาร์บอนแต่ละระดับมีสีแตกต่างกัน พร้อมทั้งระบุปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกไว้อย่างชัดเจน อย่างไรก็ตาม องค์การฯ ได้ทำการปรับเปลี่ยนฉลากคาร์บอนให้อยู่ในรูปแบบที่เรียบง่ายมากขึ้น โดยมีการระบุรายละเอียดลงไปด้วย เช่น ประเภทของอุตสาหกรรม อักษรย่อชื่อบริษัทผู้ผลิต ประเภทของฉลากที่ได้รับ ปีค.ศ. ที่ได้รับการอนุมัติ ปริมาณก๊าซเรือนกระจกที่สามารถลดได้ สำหรับสินค้าที่จะได้รับการอนุมัติให้นำฉลากคาร์บอนไปติดแสดงที่ตัวสินค้า จะต้องมีความสัมพันธ์ผ่านเกณฑ์ประเมิน ตามที่กำหนดไว้ **"ฉลากคาร์บอนนับเป็นเครื่องมือที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งที่ช่วยกระตุ้น ให้ผู้บริโภคได้มีส่วนร่วมรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมที่ทุกคนอาศัยอยู่ร่วมกัน"** ทั้งยังเป็นเรื่องที่มีผู้ประกอบการด้านการผลิตสินค้าของไทย จำเป็นต้องติดตามความก้าวหน้าของโครงการอย่างต่อเนื่อง เพราะปัจจุบันการตระหนักถึงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม กำลังมีบทบาทสำคัญในเวทีการค้าโลกมากยิ่งขึ้น

ฉลากคาร์บอน แบ่งออกเป็น 5 ระดับและมีสีพื้นแตกต่างกันคือ

ฉลากเบอร์ 1 สีแดง	แสดงถึงการลดการปล่อยก๊าซคาร์บอนจากปีฐานลง 10%
ฉลากเบอร์ 2 สีส้ม	แสดงถึงการลดการปล่อยก๊าซคาร์บอนจากปีฐานลง 20%
ฉลากเบอร์ 3 สีเหลือง	แสดงถึงการลดการปล่อยก๊าซคาร์บอนจากปีฐานลง 30%
ฉลากเบอร์ 4 สีน้ำเงิน	แสดงถึงการลดการปล่อยก๊าซคาร์บอนจากปีฐานลง 40% ส่วน
ฉลากเบอร์ 5 สีเขียว	แสดงถึงการลดการปล่อยก๊าซคาร์บอนจากปีฐานลง 50%

ในระยะแรกฉลากคาร์บอนในประเทศไทย จะเป็นเพียงผลจากการประเมินการลดก๊าซเรือนกระจกในกระบวนการผลิตเท่านั้น

ข้อดีของการมีฉลากคาร์บอน

ผู้บริโภคได้อะไร

- ผู้บริโภคได้ทางเลือกใหม่ในการซื้อสินค้าและบริการ และสามารถเป็นตัวกระตุ้นให้ผู้ผลิตปรับปรุงกระบวนการผลิต การได้มาซึ่งวัตถุดิบ และผลิตสินค้าที่ปล่อยก๊าซเรือนกระจกน้อยลง
- ผู้บริโภคได้มีส่วนร่วมในการช่วยลดปัญหาภาวะโลกร้อน

ผู้ผลิตได้อะไร

- ผู้ผลิตได้ลดต้นทุนการผลิตจากการพัฒนากระบวนการผลิตให้มีประสิทธิภาพดีขึ้น ลดการใช้พลังงานฟอสซิล เพิ่มการใช้พลังงานหมุนเวียน
- ผู้ผลิตได้แสดงเจตนาความรับผิดชอบต่อการสังคมและสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้แก่บริษัทหรือองค์กร

เกณฑ์ที่ใช้ประเมินการผลิตสินค้าเพื่อขึ้นทะเบียนฉลากคาร์บอน คณะกรรมการขึ้นทะเบียนฉลากคาร์บอนจะพิจารณาจากกระบวนการดังต่อไปนี้คือ

1. กระบวนการผลิตมีการปล่อยก๊าซเรือนกระจกลดลง เฉลี่ยตั้งแต่ร้อยละ 10 ขึ้นไป ระหว่างปี พ.ศ. 2545 ถึงปีล่าสุดที่ครบ 12 เดือน หรือ
2. กระบวนการผลิตมีระบบกำเนิดไฟฟ้าจากวัสดุชีวมวล หรือจากของเสียเพื่อใช้ภายในโรงงาน โดยอาจซื้อไฟฟ้าจากผู้ผลิตภายนอกได้ แต่ต้องไม่เกินร้อยละ 5 ของปริมาณไฟฟ้าทั้งหมดที่ใช้ในการผลิตสินค้า ทั้งนี้จะไม่มี การใช้เชื้อเพลิงฟอสซิล ในกระบวนการผลิต (ยกเว้นเพื่อการเริ่มต้นเดินระบบกำเนิดไฟฟ้าและเพื่อการเคลื่อนย้ายสิ่งของภายในพื้นที่สถานประกอบการเท่านั้น) และไม่มี การปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากของเสีย (น้ำเสียหรือกากของเสีย/ขยะมูลฝอย) หรือ
3. กรณีที่กระบวนการผลิตมีการใช้เทคโนโลยีที่มีประสิทธิภาพสูง ในภาคอุตสาหกรรมประเภทนั้นๆ คณะทำงานส่งเสริมการใช้ฉลากคาร์บอนจะพิจารณาเป็นกรณีไป

เกณฑ์การขึ้นทะเบียนฉลากคาร์บอน

คณะกรรมการขึ้นทะเบียนฉลากคาร์บอนจะเปรียบเทียบปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่าที่เกิดขึ้นต่อหน่วยผลิตภัณฑ์ระหว่างปีฐาน (พ.ศ. 2545) กับปีปัจจุบัน เพื่อประเมินว่าการปลดปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ลดลงมากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 10 โดยพิจารณาจาก 3 ปัจจัยหลัก คือ การลดปริมาณการใช้ไฟฟ้า การลดปริมาณเชื้อเพลิงในกระบวนการผลิต และการลดลงของก๊าซเรือนกระจกจากของเสีย

อายุของฉลากและค่าดำเนินการ

- ฉลากคาร์บอนมีอายุ 3 ปี ผู้ผลิตต้องยื่นเอกสารเพื่อขอขึ้นทะเบียนฉลากใหม่ภายหลัง 3 ปี
- ค่าดำเนินการในการขึ้นทะเบียนฉลาก 100,000 บาทต่อผลิตภัณฑ์

หน่วยงานที่รับผิดชอบ

ผู้สนใจสามารถขอข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่องค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจกและสถาบันสิ่งแวดล้อมไทย โดยทั้ง 2 หน่วยงานมีบทบาทหน้าที่ ดังนี้ เจ้าหน้าที่จากองค์กรฯ และสถาบันฯ ทำหน้าที่เป็นเลขานุการคณะกรรมการขึ้นทะเบียนฉลากคาร์บอนร่วมกัน ในการประสานงานและดำเนินโครงการการขึ้นทะเบียนฯ คณะกรรมการฯ แต่งตั้งโดยคณะกรรมการองค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก มีหน้าที่กำกับกำกับการดำเนินงานและอนุมัติการขึ้นทะเบียนฯ

องค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก (องค์การมหาชน)

ทำหน้าที่เชิงนโยบาย ประกอบด้วย

- การกำกับและดูแลงานด้านการบริหารคุณภาพการขึ้นทะเบียนฉลากคาร์บอน
- การรับคำขอขึ้นทะเบียนฉลากคาร์บอนและร่วมตรวจสอบข้อมูล

- การประชาสัมพันธ์และส่งเสริมการนำฉลากคาร์บอนไปใช้ในเชิงปฏิบัติ

สถาบันสิ่งแวดล้อมไทยทำหน้าที่เชิงปฏิบัติ ประกอบด้วย

- การประสานงานและดำเนินโครงการเพื่ออนุมัติการขึ้นทะเบียนและการใช้ฉลากคาร์บอน
- การจัดทำและปรับปรุงข้อกำหนดในการพิจารณาขึ้นทะเบียนฉลากคาร์บอน
- การรับคำขอขึ้นทะเบียนและตรวจสอบความถูกต้องของเอกสารที่ใช้ประกอบการขึ้นทะเบียนจากภาคธุรกิจ
- การเก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับฉลากคาร์บอน
- การจัดทำแผนประชาสัมพันธ์การขึ้นทะเบียนฉลากคาร์บอน เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ของการจัดทำฉลากคาร์บอน ความหมายและการอ่านฉลากคาร์บอนให้ภาคประชาชนได้รับทราบ

กรอบระยะเวลาการดำเนินงานเพื่อออกฉลากคาร์บอน

โครงการฉลากคาร์บอนเริ่มการดำเนินงานตั้งแต่เดือนสิงหาคม พ.ศ.2551 โดยในระยะเริ่มต้นโครงการ ทางสถาบันฯ มุ่งเน้นไปที่การออกฉลากคาร์บอนแบบที่ 2 ที่ประเมินการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากกระบวนการผลิตเท่านั้น โดยมีระยะเวลาที่ใช้ในการออกฉลากประมาณ 2 เดือนหลังจากที่สถาบันฯ ได้รับข้อมูลที่ถูกต้องและครบถ้วนจากบริษัทผู้ผลิต

อุตสาหกรรมอาหารกับฉลากคาร์บอน

ปัจจุบันวงการอุตสาหกรรมอาหารเริ่มมีการตื่นตัวในเรื่องของฉลากคาร์บอน เช่น ผลิตภัณฑ์สตรอเบอรี่อบแห้งตราดอยคำ ซึ่งผลิตโดยบริษัทดอยคำผลิตภัณฑ์อาหาร จำกัด ได้รับการอนุมัติฉลากคาร์บอนจากคณะทำงานส่งเสริมการใช้ฉลากคาร์บอน เมื่อวันที่ 19 มกราคม 2552 และยังมีบริษัทส่งออกอาหารบางแห่งซึ่งอยู่ในระหว่างดำเนินการจัดทำฉลากคาร์บอน การติดฉลากคาร์บอนนั้นไม่ได้เป็นข้อบังคับ แต่มีผลมาจากความต้องการสินค้าที่มีฉลากคาร์บอน ที่เพิ่มขึ้นในกลุ่มค้าปลีกในสหภาพยุโรป และการมีฉลากคาร์บอนรับรองสินค้า จะช่วยให้สินค้าไทยเป็นที่ต้องการของผู้บริโภคชาวยุโรปที่ใส่ใจสิ่งแวดล้อมมากขึ้น

กลุ่มตัวแทนผู้ผลิตอาหารและเครื่องดื่มยุโรป รวมตัวกันในนาม “European Food SCP Roundtable” ซึ่งจัดตั้งขึ้นเมื่อปลายเดือนกุมภาพันธ์ 2009 ตามแนวทางนโยบาย Sustainable Consumption and Production หรือ SCP ของอียู เพื่อตอบรับ

นโยบายสิ่งแวดล้อมและการผลิตอย่างยั่งยืนของอียู ซึ่งมุ่งยกระดับมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม ของสินค้าและการผลิตในยุโรปให้สูงขึ้น ประกอบด้วยสมาคมผู้แทนจากทุกภาคส่วนของอุตสาหกรรมอาหาร ตั้งแต่เกษตรกรผู้ผลิตอาหารและเครื่องดื่ม ผู้ผลิตบรรจุภัณฑ์ ซัพพลายเออร์ และผู้ค้าสินค้าเกษตร ตลอดจนภาคสังคมของยุโรป

นโยบายเร่งด่วนที่ทางกลุ่มฯ ประกาศจะดำเนินเป็นอย่างแรกคือ การประกาศหาแนวร่วมในการวัดการปล่อยก๊าซคาร์บอนให้ได้ภายในปี 2011 เพื่อสนับสนุนให้บรรลู่ข้อตกลงร่วมกันเกี่ยวกับแนวทางการวัดผลกระทบที่มีต่อสิ่งแวดล้อม ให้เป็นแนวทางเดียวกันและเชื่อถือได้ทางวิทยาศาสตร์ เนื่องจากปัจจุบันมีฉลากตรา หรือคำประกาศ ที่ประกาศสรรพคุณต่างๆ ด้านสิ่งแวดล้อมของผลิตภัณฑ์ที่มากมายหลายประเภท อาทิ เรื่อง Carbon Footprint แนวทางปฏิบัติทางการเกษตร (agricultural practices) ระยะเวลาในการขนส่งสินค้า หรือบรรจุภัณฑ์ธรรมชาติที่ย่อยสลายได้ (bio-degradable packaging) ซึ่งไม่เพียงแต่ทำให้ผู้บริโภคเกิดความสับสน แต่อาจทำให้ได้รับข้อมูลที่ผิดพลาดได้ เนื่องจากแต่ละโครงการก็มีวิธีคิดคำนวณวัดผลที่แตกต่างกัน อาจนำไปสู่ข้อกังขาในหมู่ผู้บริโภค ลดความน่าเชื่อถือในสินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมโดยรวมได้ ล่าสุดเมื่อวันที่ 6 พฤษภาคม 2009 ทางกลุ่ม European Food SCP Roundtable จึงได้ประกาศว่า จะสามารถหามาตรฐานในการวัดการปล่อยก๊าซคาร์บอนสำหรับผลิตภัณฑ์อาหารและเครื่องดื่มได้ ภายในปี 2011 รวมทั้งการดำเนินการของโครงการด้านสิ่งแวดล้อมที่มีอยู่ เช่น Carbon Footprint, GlobalGAP และ Food Miles

นอกจากนี้ทางคณะกรรมการอียูยังพยายามหาทางที่เพื่อออกแนวทางในการวัด lifecycle assessments ในทุกๆ สาขา ไม่เพียงแต่สาขาอุตสาหกรรมอาหาร โดยให้สถาบันวิจัย Joint Research Centre (JRC) เป็นผู้ดำเนินการดังกล่าว พร้อมให้มีการพัฒนาฐานข้อมูลร่วมในระดับยุโรปขึ้นมา อนึ่ง จากการที่นโยบาย SCP ของอียู สนับสนุนให้มีการรวมกลุ่มของภาคส่วนต่างๆ เพื่อสนับสนุนการดำเนินนโยบายดังกล่าว นอกจากกลุ่ม European Food SCP Roundtable แล้ว เมื่อเดือนมีนาคม 2009 ร้านค้าปลีกชั้นนำและสมาคมการค้ายุโรปได้รวมตัวกันในนามเวที Retail Forum และสามารถออกแผน Matrix of Environmental Action Points (MAP) เพื่อแสดงแนวทางปฏิบัติ เพื่อช่วยรักษาสิ่งแวดล้อมของกลุ่มห้างร้านในยุโรป

จากข้อมูลที่ว่า สหภาพยุโรปเป็นผู้นำเข้าอาหารรายใหญ่ที่สุดในโลก และประเทศไทยส่งออกอาหารไปยังสหภาพยุโรปมากเป็นอันดับสองรองจากการส่งออกไปอาเซียน ข้อมูลของในปี 2550 พบว่าสหภาพยุโรปได้นำเข้าสินค้าอาหาร คิดเป็นมูลค่า

30,000 ล้านยูโร โดยนำเข้าจากประเทศไทยทั้งสิ้น 1,380 ล้านยูโร ดังนั้น มาตรการต่างๆ ที่สหภาพยุโรปจัดทำขึ้น ประเทศไทยจึงมีโอกาสหนึ่งนอนใจได้ หากไม่ต้องการสูญเสียลูกค้ารายสำคัญไป ไม่เพียงแต่อยู่ที่เท่านั้น ขณะนี้หลายประเทศหันมาตื่นตัวเรื่องฉลากคาร์บอนมากขึ้น ทั้งในเอเชีย เช่น ประเทศญี่ปุ่น ประเทศเกาหลีใต้ หรือ รัฐแคลิฟอร์เนียของประเทศสหรัฐอเมริกา ก็กำลังจะมีการพิจารณาออกกฎหมายบังคับใช้เรื่องนี้ นักวิชาการจีนเริ่มสนใจศึกษาคาร์บอนฟุตพริ้นท์ในผลิตภัณฑ์ส่งออกหลักกับประเทศคู่ค้าสำคัญๆ ดังนั้นประเทศไทยจึงต้องเตรียมความพร้อมของอุตสาหกรรมไทยในการวิเคราะห์ และดำเนินการจัดการคาร์บอนฟุตพริ้นท์ โดยอาจเริ่มจากอุตสาหกรรมและผลิตภัณฑ์ที่ส่งออกไปอยู่ก่อน แล้วค่อยขยายไปยังอุตสาหกรรมอื่นๆ ต่อไป เพื่อเตรียมความพร้อมในการตอบสนองต่อความต้องการของตลาด และรักษาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทย ซึ่งขณะนี้ประเทศไทยได้มีการกำหนดมาตรการส่งเสริมให้ไทยเข้าสู่เศรษฐกิจแบบคาร์บอนต่ำ (Low Carbon Economy) โดยมุ่งเน้นให้ภาคอุตสาหกรรมและการขนส่งมีการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ และเลือกใช้พลังงานทดแทน (Renewable Energy) เช่น พลังงานลม พลังงานแสงอาทิตย์ ขณะที่ภาคธุรกิจชั้นนำของโลก ได้พยายามปรับตัวต่อวิกฤตโลกร้อน โดยการติดฉลากคาร์บอน (Carbon Label) ควบคู่กับฉลากคุณค่าทางโภชนาการ (Nutrition Facts) ซึ่งเป็นเครื่องหมายที่จะติดกับสินค้า เพื่อให้ประชาชน หรือผู้บริโภค ทราบว่าสินค้านั้นมาจากการผลิตที่ช่วยลดก๊าซเรือนกระจก ที่เป็นสาเหตุของภาวะโลกร้อนได้มากน้อยอย่างไร และเป็นทางเลือกซื้อสินค้าที่จะช่วยลดโลกร้อน โดยประเทศไทยถือเป็นชาติแรกในกลุ่มอาเซียนที่ทำเรื่องนี้

ปัญหาเรื่องฉลากคาร์บอน

ปัญหาสำคัญคือ ความเข้าใจในเรื่องฉลากคาร์บอน ของคนไทยและวิสัยทัศน์ของผู้ประกอบการ โดยผู้ประกอบการมักมองที่ความคุ้มค่าเป็นหลัก และมีจำนวนไม่น้อยยังขาดความเข้าใจเรื่องฉลากคาร์บอน ทำอย่างไรจึงจะให้เรื่องเหล่านี้เป็นที่รับรู้และเข้าใจในหมู่ประชาคมชาวไทยว่า สิ่งที่มีผู้บริโภคจะได้รับจากการจัดทำฉลากคาร์บอน คือ ทางเลือกใหม่ของการซื้อสินค้า ซึ่งจะช่วยให้ผู้ซื้อมีส่วนร่วมในการช่วยลดการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์สู่บรรยากาศได้ และยังเป็นการช่วยกระตุ้นให้ผู้ผลิตหันมาใส่ใจต่อสิ่งแวดล้อม โดยการปรับปรุงทั้งวัตถุดิบที่ใช้กระบวนการผลิต และการขนส่ง เพื่อให้เกิดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในปริมาณที่ลดลงกว่าเดิม ส่วนผู้ผลิตก็จะได้แสดงออกถึงความรับผิดชอบต่อสังคม สร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับบริษัท และเป็นผู้ที่มีส่วนร่วมในการลดโลกร้อนอีกด้วย

บรรณานุกรม

คณะผู้แทนไทยประจำประชาคมยุโรป 2552.

อุตสาหกรรมอาหารอียูจับมือเตรียมหาแนวทาง
ร่วมในการวัดการปล่อย

ก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ <http://news.thaieurope.net/content/view/3302/247>

(online : 30 พ.ย. 2552)

นิรนาม 2552. ศูนย์ข้อมูลเทคโนโลยีชีวภาพและ
ความปลอดภัยทางชีวภาพ

www.safetybio.agri.kps.ku.ac.th

(online :30 พ.ย. 2552)

นิรนาม 2552 รู้เฟื่อง..เรื่องฉลากคาร์บอน

11 พฤศจิกายน 2552 www.thaipr.net

(30 พ.ย. 2552)

นิรนาม 2552. คาร์บอนเครดิต เครื่องมือรักษาโลกหรือ
เพียงเครื่องมือทางการค้า

www.vcharkarn.com/verticle/38/82

(online : 30 พ.ย. 2552)

พนารัตน์ จันทร์สระคู 2552.

มารู้จักฉลากคาร์บอนกันดีกว่า

25 พฤษภาคม 2552.

www.reo06.net/home/content/view/864/105

(online : 19 พ.ย. 2552)

ภัทร รุ่งโรจน์ 2552. ฉลากคาร์บอน . . .

อีกก้าวของอุตสาหกรรมอาหารไทย

ใส่ใจสิ่งแวดล้อม 4 กุมภาพันธ์ 2552.

www.bangkokbiznews.com

(online : 25 พ.ย. 2552)

